

Abstract

Tourism has been introduced as a key sector to promote economic expansion in Thailand since the early of 2010s. Government allocated a substantial budget for tourism promoting campaign. Tourists have been increased significantly and generated a significant income in term of tourism revenues to Thai economy. This paper aims to investigate the inter-industry linkage of tourism related sectors by employs the method of dynamic input- output table. The expansion in tourism sector will generate a limit impact on Thai economy. By applied backward linkage index and forward linkage index, in the past (1975-2013), most of tourism related sector were considered as backward oriented sector. In present (2014- 2016) and also for future (2017-2027), tourism related sector will shift to the forward linkage oriented sectors. The expansion in tourism sector will initiate the higher linkage on the economy than it happened in the past. Finally, there are many policy to promote tourism and to enhance economic expansion could be draw following the results can be depicted by this study. (1) The policy for the key sector and major backward linkage oriented sector should be prepared in order to support the expansion of tourism sector and to transfer the impact tourism expansion to the other sectors. (2) The master plan for promoting tourism for 10 years should be organized because the structure of inter- industry linkage will not change in this period. (3) The policy promoting tourism alone will not enough to push Thai economy grow up continuously. The policy promoting the others sector such as manufacturing or agricultural sector should be considered and implemented together with policy promoting tourism in order to set up a sustain economic expansion, equality and, finally, economic development for Thai economy.

บทสรุป

นโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวที่ผูกผลักดันให้เป็นมาตรการสำคัญเพื่อการสนับสนุนการขยายตัวทางเศรษฐกิจ งานวิจัยนี้จึงมีวัตถุประสงค์ที่จะทำการวัดระดับความสัมพันธ์แบบสองทาง หรือปฏิสัมพันธ์ (interaction) ระหว่างภาคการท่องเที่ยวกับสาขาการผลิตอื่นๆ ของเศรษฐกิจไทย ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน และต่อเนื่องไปถึงอนาคต ทั้งนี้เพื่อจะได้ใช้เป็นแนวทางในการวางแผนรองรับการขยายตัวของภาคการท่องเที่ยว และมีความพร้อมที่จะใช้ภาคการท่องเที่ยวเป็นส่วนหนึ่งในการผลักดันให้เศรษฐกิจไทยมีการขยายตัวอย่างต่อเนื่องต่อไป ผลจากการศึกษาพบว่า การขยายตัวของภาคการท่องเที่ยวส่งผลต่ออุปสงค์ขั้นสุดท้าย และผลผลิตไม่สูงมากนัก ในส่วนของผลจากคำนวณดัชนีการเชื่อมโยงไปข้างหน้า และดัชนีการเชื่อมโยงไปข้างหลังตั้งแต่ปี 2518 ถึงปี 2570 ตามวิธีของแบบจำลองตารางปัจจัยการผลิต และผลผลิตเชิงพลวัต พบว่า ในอดีตตั้งแต่ 2518 ถึงปี 2556 สาขาการผลิตที่มีความเกี่ยวข้องกับภาคการท่องเที่ยวมีลักษณะที่มีความเชื่อมโยงไปด้านหลังสูง และมีลักษณะที่มีความเชื่อมโยงไปทั้งด้านหลัง และด้านหน้าที่ต่ำปฏิสัมพันธ์ระหว่างสาขาการผลิตในช่วงปัจจุบัน (2557-2559) มีสาขาการค้าปลีกที่เป็นสาขาการผลิตขนาดใหญ่ลำดับที่สามของเศรษฐกิจเป็นสาขาการผลิตที่สำคัญในขณะที่สาขาการผลิตอื่นๆ เปลี่ยนสถานะเป็นสาขาการผลิตที่มีการเชื่อมโยงไปข้างหน้าสูงจำนวนมากขึ้น กล่าวได้ว่า การท่องเที่ยวมีบทบาทในการสนับสนุนให้เกิดการขยายตัวของสาขาการผลิตอื่นๆ มากขึ้นมากกว่าที่เป็นในอดีต การศึกษายังพบว่าปฏิสัมพันธ์ของแต่ละสาขาการผลิตที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวในปัจจุบันกับอนาคต (2560-2570) นั้นไม่แตกต่างกันสาขาการผลิตที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวจะเป็นสาขาการผลิตที่มีการเชื่อมโยงไปด้านหน้าสูงเพิ่มขึ้น กล่าวได้ว่า ในอนาคตการขยายตัวของภาคการท่องเที่ยวมีแนวโน้มที่จะส่งผลให้เกิดการขยายตัวของเศรษฐกิจในวงกว้างมากกว่าที่เป็นในปัจจุบัน จากผลการศึกษานำมาสู่ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายได้ดังนี้ (1) ควรมีการดำเนินมาตรการส่งเสริมการท่องเที่ยวจึงควรดำเนินการไปควบคู่กับการมาตรการส่งเสริมภาคการค้าปลีกที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว เพื่อรองรับการขยายตัวของภาคการท่องเที่ยว และเป็นตัวกลางที่มีประสิทธิภาพที่จะก่อให้เกิดการขยายตัวของสาขาการผลิตอื่นๆ ที่ไม่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว (2) ควรมีมาตรการที่ส่งเสริมสาขาการผลิตอื่นๆ ที่ไม่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว เพื่อรองรับการขยายตัวของภาคการท่องเที่ยวในอนาคต (3) แผนแม่บทสำหรับการส่งเสริมการท่องเที่ยวในระยะ 10 ปีข้างหน้าจึงเป็นสิ่งที่จำเป็นเพื่อยกระดับความสำคัญของภาคการท่องเที่ยวให้มีความแข็งแกร่ง และเป็นตัวจักรสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทยในระยะต่อไป และ (4) ควรมีมาตรการส่งเสริมการขยายตัวทางเศรษฐกิจด้านอื่นๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสาขาการผลิตที่ไม่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว เช่น ภาคอุตสาหกรรม หรือภาคการเกษตร เพื่อให้การขยายตัวทางเศรษฐกิจเป็นไปอย่างเท่าเทียมกัน และยั่งยืน